

[Bollmann]

Jeg er ikke i stand til at gå i detaljer, for jeg ved ikke nok om emnet, men vi er åbne over for en drøftelse af det, og vi vil gerne medvirke til yderligere undersøgelser. Derfor er vi glade for, at ministeren vil lade overvejelser herom indgå i arbejdet med den handlingsplan om sikring mod farlige stoffer, som blev omtalt i ministerens svar.

Vi kan altså ikke give tilsagn om at ville støtte dette konkrete forslag uanset vor sympati for nogle af de intentioner, der ligger bag forslaget, men vi håber, at nærmere granskning vil kunne belyse, om det skal være arbejds-, sundheds- eller måske socialministeren, der fremover skal tage sig af arbejdet med at løse de problemer, der er rejst.

Glistrup (FP):

I lange perioder af mange menneskers liv er det med at få børn et dybt alvorligt dagligdags problem. Somme tider kommer børnene dumpende bogstavelig talt på tidspunkter, hvor de er absolut uønskede. Det er ulykkeligt. Og somme tider vil børnene ikke komme, til trods for at man gør alt, hvad man kan, for at få dem.

Derfor er det ganske givet vigtigt for den danske nations trivsel, som vi her er sat til at forvalte, at man også tager den slags problemer op, men det er fuldstændig forskruet og skævt, når SF vil knytte dem specielt til arbejdsmarkedet. Dette er et spørgsmål om menneskets total-situation, ikke om han er arbejdsgiver eller arbejdstager, eller om han er medlem af en bestemt faglig organisation og har en bestemt type arbejdsløshedsforsikring eller ej. Det er en vurdering af vedkommendes totalsituation, hvori selvfølgelig indgår den sjettedel af livet – eller hvor meget det nu er – som man tilbringer på arbejdspladsen, men skam også de fem sjettede af tiden, hvor man ikke er på arbejdspladsen, for så vidt man måtte være lønmodtager.

Det er i bund og grund et spørgsmål, som hører hjemme under sundhedssektoren, for det er kun via udviklinger i lægevidenskaben, vi kan få formindsket dette problem. Derfor må dette spørgsmål, når vi skal løse det på en fornuftig måde, høre ind under sundhedsvæsenet, som Fremskridtspartiet jo er rede til at give i hvert fald en 5-6-7 mia. kr. mere på årsbasis, sådan at det kan løse flere opgaver, end det kan i dag.

Men det er pengespild, hvis man skal til at presse det ind under fagbevægelsen, dens arbejdsløshedskasser og alverdens andre forskellige stridigheder, intriger og lign. Det, som SF gør, er at trække det ned i en sump, hvor et så vigtigt og alvorligt menneskeligt emne ikke hører hjemme.

Hvis SF lyttede til gode råd fra Fremskridtspartiet, ville man sige, at for så vidt Folketinget skal diskutere dette forslag, skal man ikke gøre det i Arbejdsmarkedsudvalget, hvor det kommer fuldstændig skævt ind til noget partipolitisk jongleren frem og tilbage, men i Sundhedsudvalget. Hvis SF imidlertid som forslagstiller vil fastholde, at det skal ind i hundeslagsmålet blandt arbejdsmarkedspolitikkerne, viser SF jo, at de kun har fremsat dette forslag for at lave et partipolitisk paradenummer ud af det og absolut ikke er interesseret i det dybt alvorlige menneskelige perspektiv, der er.

Hvis SF derimod tager en tænkepause og får dette i Sundhedsudvalget, var der måske en mulighed for, at man dér ved at tage en mere total drøftelse af tingene kunne nå frem til en løsning, men i hvert fald at knytte det til arbejdsløshedskasserne er da helt fjollet.

Det, der er problemet på arbejdsmarkedet, er, at vi har en aldeles forbryderisk uansvarlig regering, der tillader arbejdsløshed i Danmark, og derfor skal vi afskaffe arbejdsløsheden. Der skal være rigeligt med arbejdspladser, sådan at en kvinde, hvis hun – med rette eller urette – føler sig dårligt behandlet ved at sidde ved en dataskærm i Århus, kan få et andet job, fordi der selvfølgelig skal være overflod af arbejdspladser, men det får vi kun ved at skære de offentlige udgifter ned, ikke ved, som SF monumentalt har i tankerne, bare at pøse flere og flere tosede offentlige udgifter på, som ikke fører til noget rationelt resultat for en større gruppe mennesker.

Jeg var lige ved at sige, at jeg er i samme situation, som hr. Lykketoft var tidligere på dagen, da han blev overrasket over, at der kunne siges noget fornuftigt fra min side. Jeg var meget forundret over at høre, at der også kunne siges noget fornuftigt fra hr. Jørgen Estrups side, så jeg kan i meget vidt omfang tillade mig som Fremskridtspartiets synspunkter at henvise til de velovervejede og kløgtige bemærkninger, der kom fra hr. Jørgen Estrup.